

מסכת ברכות שיעור #1

מראה מקומות

(א) חזרה על שומע כעונה

- רמב"ן ברכות דף י"א.
- מגילה דף כ"ג: משנה*
- פ"ח הלכות תפילה ה"ה
- פ"ט הלכות תפילה ה"א – ד'
- שו"ע או"ח סימן נ"ט סעיף ד' ומג"א ס"ק ה'*

(ב) יום ולילה

- מגילה דף כ. מהמשנה עד דף כ: במשנה*
- רמב"ם פיה"מ ריש ברכות מהו עמוד השחר

מהו בין השמשות

- פסחים דף צ"ד.*
- שבת דף ל"ד: - ל"ה. עם רש"י*

ו. תשובת הרא"ש כלל
ד' סימן י"ט:
ה. רבינו יונה [שם לה,
ב ד"ה וענין] בשם ר"מ
[רמב"ם ברכות א, יז]
ורמ"ה (י"ח) הרמב"ן:
ט. ירושלמי ט'
פ"ה הלכה ג' רבינו יונה
[שם כג, ב ד"ה ומהיכן]
והרא"ש [שם פ"ה סימן יח
והגהות מיימוניות דפוס
קושטא תפלה ריש פ"י^ב בשם
סמ"ח סימן י"א]:

ציונים לרמ"א

(ג) הגהות מיימוניות
בנוסח התפילות (לוח ג)
שם רצ"ה צמות סימן סו
ע"פ (יחזקאל:)
ד' תשובת הראש
כלל ד' סימן י"ט י"ח:
(ס) מיימוני פרק א'
מהלכות ברכות (פלה יא)
ורוקח (סוף) סימן ר"ח:
הרמב"ם (פנים) (פנים)
פרק ג' [מ] שמוח [ג] ד'
ד"ה [וש]: (*) סעיף
ג: (פ) טור:
הרמב"ם יונה (שם כג,
ד' ע"ה) [ומה] והראש
פרק אין עומדין [שם פ"ה
סימן יח מושלמי שם סוף
פלה ג]
מיימוניות (פוסק קושטא,
[יש] פרק י' מהלכות
תפלה [טור]:

הגהות והערות

יְדִי צִנִּינִי מְרוֹשְׁלִי
לִיחָא, עֵינַי הַשְׁמֹטוֹת
הַיְרוֹשְׁלִמִי בְּרֻכּוֹת פִּי הָ"ד
בְּאֶרְסוֹת, וְהוֹצֵא בְּרֹאכִי
סִמֵּן קוֹ וְהַנְהוּת מִיִּמּוֹנִית
נֹטֵם הַתְּפִילֹת אֹת ג', וְעֵין
דְּרִכִּי מֶשֶׁה סוֹף אֹת ב':
[ט] בְּבֹאֵר הַיֵּטֵב הָרֶאשׁוֹן
כְּתָב "גִּס" יְדִי מִיָּמִינוּ:
[יז] תִּחְבֵּן עִ"פ מַחֲהֵ"שׁ
וְלִנְשִׁי עֲרֵד:

[ז] בדפ"ר לרוב המראי
 מקומות לפני ההלכות, ולפני
 מחילת ההגה היה כתוב
 תשובת הרא"ש, וכן הלאה.
 בדפ"א נשתבשו כליו
 המקורות והשמטו את הדין
 לתשובת הרא"ש בכלה וז'
 ובמקומו הכניסו את הדין
 השייך לחלק השני של המשך
 דברי הרמ"א שמקורם

בגהות מיימוניות:
 יח עיין צ"י שכתב
 שדברי רמ"ה אלו קותרים
 למה שמביא הטור בשם
 בסמ"ח סא:
 יט ועיין ברכת אליהו
 הערה 3:

צהגהות ושיין
מיימוניות שלפנינו אות ג'
שהביא את דברי הסמ"ק
בהילקור:

הגהות הסמ"ע

נַט סַעִף ה' לַהֲתַחִיל
בְּרֹאשׁ. כְּדִין שֶׁאֵר בְּרוֹכּוֹת
שֶׁמֶתַחִיל:

ה' בנחות מעשרה. כן כתב דבריו משה [אות ג] בשם תלמידיו
רבינו יונה פרק ג' דברכות [יג, ב ד"ה ויש] וז"ל שם, אע"ג ששם
שנשדוד דלויסי ש"ץ מוזיאן מתפלה, אפילו הכי מקריאת שמע
אין נפטרין אלא בשמיעה ובעניית אמן, ואינו פוטר אלא בעשרה,
עכ"ל. ומציאו ב"י בסיומן סי"ט [סוף
ד"ה תמן]. משמע דאריירי צאינו צקי,
דאם לא כן אף בתפלה אינו יואל
וכמו שכתוב סיומן קכ"ד [פס"ף א
וסי"א א], אלא מיירי כשאני צקי,
ואפילו הכי בקריאת שמע צעי
עשרה, וכן כתב האבודרהם [עמוד
בכח] ור"מ אלשקר סיומן י'. וכתב
בסוף משנה פרק ח' מהלכות
תפלה [הלכה ה] והא דאמרין [ברכות
מה, ב] סופר מצדך וצור יואל, צ"ל
שאני ברכת הנהנין, עכ"ל. וצ"ל
פרק הקורא עומד [מגילה יג, ב ד"ה
אצל] לא היצין כן, ולכן הקשה על
הגאונים מה שהקשה. ומכל מקום
בשאר ברכות לכולי עלמא שאני
צקי לא צעי י', וכן משמע בהגהות

המנהג ^א כצברא הראשונה והיחיד אומר אותה ^[7] (2) וכשעוין קדושה זאת אומרים אותה בקול ⁽³⁾ רס:

ד' ^[1] ברכת יוצר וערבית אומר עם השליח ציבור
^[2] בנחת: הנה ^[3] וימחר למסי קודם שסיים השליח
ציבור ויענה ב' אמן אחר שלים ציבור ^[4] ומיהו אם לא אמרה
דק שמעה משלים ציבור יא' דבנכוחם אלו השלים ציבור מו'א
היחיד אף על פי שהוא בקי ^[5] מיהו אין השלים ציבור מו'א
היחיד ה' נפחם ^[6] מעשרה: ^[7] ולא יענה אמן אחר
סיום הכוחר בעמו ישראל באהבה משום דהוי הפסק:
הנה ^[8] ועינו לחמו סימו ^[9] ס"א ^[10]

ה' א"ם מעה בברכת יוצר בענין שצריך לעמוד אחר תחתיו א"ם מעה מקדושה ואילך ו אין השני צריך להתחיל אלא (י) ממקום (י) שפסק: הגה [צ"י] (ס*) דהיינו שממילא ז מקדושה (י) ואילך [יד'] (ז) ואם טעה קודם קדושה צריך להמיל בראש:

עזרד לחם למהריק"ש

הפסוק ד' אמר וכו'. אירע לו שטיין קודם שלום ציור ברכה ראשונה, עונה אמן אחר שלום ציור: "שפיר ה' ממקום שפסק, צריך לומר מקדושה ואילן, וירושלמי נבדחת פניה" (הגדה ג) דקאלתר ממקום שפסק מיירי דלשמתק בצאופנים ולהכי אמר ממקום שפסק, אך אם נשמתק לפנים יתחיל מקדושה ואילן, אף על גב דבשאר ברכות מתחיל מראש הברכה, ובזאת גם כן אם נשמתק קודם קדושה השמי חוזר לראש:

שערי תשובה

(ג) רב. עיין באר היתב. שמג"א כתב דוקא מיושב, וכן כתב בספר הכוונות [ספר עץ חיים שער חזרת העמידה פ"ד]. ומה שכתב [באה"ט] ובנעימה קדושה בחולם, כתב בשלמי ציבור [צא. ב] שבספר הכוונות מכת"י מהרח"ו [שער הכוונות ענין נוסחא התפילה] קדושה בשורק, וקאי אכולם כאחד כו', וכן בספרים ישינים. ובבש"י נכנסת הגדולה כתב בחולם, שכן הוא בספר היכלות [פ"ט אות ג] כו', וכתב בשלמי ציבור [שם] שצ"ל לעומת השורפים לעומת משבחים, כמו שכתב הרב זלה"ה [שער הכוונות שם]. וכתב עוד [שלמי ציבור צב. א] שמתי ממוקדים כשאומר בתפלה בעל מלחמות, צריך להדגיש הענין היטב שלא יהא כקורא בל ח"ו כו'. ובתיבות מהרה, שלא יהא כקורא באל"ף, והוא לשון מהרח"ו. וכן בפסוק [תהלים כו, ה] ישא ברכה מאת ה', ירחיב קריאת האל"ף היטב, שלא יובן ח"ו מת. וכתב בלבוש [ספיק ג] שהעם שבצבור עונין בקול רם קדושה זו, שיאמרו הצבור ביחד דוגמת המלאכים, ע"ש. ודוקא בצבור, רבא ביחיד מבורא בסיון ק"ל"ב [ספיק א] שמהי שאומר בלחש, שכן כתב קדושה [ד"ס פ"ד] ושמ' [ד"ס ב] כתבתי בשם שלמי ציבור [קנה]. א לענין בראיה סדרה שבתידי אין קפידא אומר בקול רם, ע"ש. והוא הדין כאן:

(ה) **ס"א**. עיין באר היטב. ועיין בריב יוסף (סימן סא אות ב) דמבואר בב"י (כאן) כיצד נהגין לענות אמן אחר יצור האורות, ולא אחר הבורא, ע"ש. ובאמת, כיון שהוא סמוך לקריאת שמע הוי כמפסיק בין הברכה לדבר שמבין ללו למדה לסיים מרס. אלא יסיים בשוה ואז לא יענה אמן. דהוי כעונה או

ביאור הגר"א

במגילה שם [יג, כ"ד א] אבל הגאונים בשם הגאונים אין פורשין כו' [מגילה כג, ב]
 ר"ל אין מתחילין בברכות של קריאת שמע שיתכן ה' ויצאו האחרים בברכתו
 אלא בעשרה, מה שאין כן בשאר ברכות כגון קידוש והבדלה וכיוצא שאף
 בשנים א' פוטל את חבירו, חוץ מברכת המזון דבעינן ששה, ע"ש הטעם.
 וכתב הטעם, משום קדושה שבהן. וכן בעצבתה, לא מילי רבנן וקנתה. וכתב
 [הר"ן] וזהו באינו יודע מוציא בפחות מ' חוץ מקדושה שבו, וכמו שכתבו
 בברכת המזון בריש פרק ז' דברכות [מה, ב]. וכן כתבו תלמידי רבינו יונה בפרק
 ג' דברכות [יג, כ"ד א] ויש משום קדושה הנ"ל [ס"ה] דסבירא להו דקדושה זו
 יחיד אומרה, על כן פירש דאין נפטרין אלא בעניית אמן ואינו פוטל אלא
 בעשרה. ורומז מה שכתב בפרק ג' דירושלמי [ברכות הלכה ג'] וכן מסתברא
 בקדושה שמע שיהא כל א' משנן בפיו. וירושלמי קמן קצת"ה בהגה, ועיין
 מ"א [נאן ס"ה ה]: [יא] ויש"ע ולא יענה כו'. כמו שכתוב הטעם דעונה אמן
 אחר ברכתיו הרי זה בור ירושלמי ברכות פ"ה הלכה ד'. משום שאין להפסיק בין
 הברכה ובין דבר שמבדיל עליו: [יב] והנהו ועיין לעמן כו'. שם [ט"ז ג]
 פסק כדעת הרא"ש ש"ות"ל כלל ד סימן קנ"ו ורמ"ה [מנחם בעור סימן סא] לענות אמן
 והטעם משום דברכות ואין על קריאת שמע, כנזכר לעיל [סימן קנ"ט ט]. אבל
 במיב"ם [ברכות א, יז] כתב שאחרא אהבה רבה א' לענות אמן אחר עצמו, וצ"ל
 משום האי טעמא כנזכר לעיל [ס"ה יא ט]. ועיין ב"י [ד"ה ומשמע]: [יג] ויש"ע
 ה הגה' הדיוט כו'. כמו שכתוב בירושלמי [ברכות פ"ה הלכה ג] הטעם, הדוא
 בתחלת הברכה. ועיין תוספות [ס"ה] [ברכות לד, א ד"ה מהיכן] שהביאור: [יד] ואם
 כו'. כן משמע בירושלמי הנ"ל [ס"ה יא]. וכמו שכתוב במגילתין שם [ברכות
 דל, א]: [א]

אלא עדיף מסדר קדושה ויוצר: [ו] והנה וכשעונין בו, ירושלמי [ז] ותוספתא [בכרות] פרק קמא [הלכה יא] ואין עונין עם המכרך, ר' יהודה היה עונה עם המכרך קדוש קדוש קדוש י' צבאות מלא כל הארץ כבודו וברוך כבוד ר' ממנו מקומן, כל אלו היה ר' יהודה אומר עם המכרך. ומפרש ראבי"ה וברכות סימן [פס' שר"ל], עולה בקול רם, מלשון תוען הלך מרים כן, נשמות ט, כאן, וענן הלהים בו [דברים כו, ד], והביאו הגהות מיימוניות בנוסח התפילות [הפסוק] וס"ק ג', ועיין מה שכתבתי בסעיף ד' [ס"ק ח:]; [ז] ופ"ק ד' ברכות בו, כן כתב הרא"ש [ש"ת כלל ד סימן ט] שכן היה נוהג, מפני חסרון כוונה ומפסיד כל הכונה כיון שלא שמע, אבל בקריאה אין מפסיד, כמו שכתוב בריש פרק [בכרות יג, ב] כמאן ואליך מצות קריאה, ועיין תוספתא דנחש השנה ט"ז ב' ידיה ועיניו כן בירושלמי [ברכות פ"ב הלכה ז' כו:]; [ח] ופ"ק בו, כן שמע מהתוספתא הנ"ל [ס"ק ו] לפי הגהות מיימוניות [נוסח התפילה אות ג] שפירש וכו' הרא"ש [שם] אבל הרא"ש [שם] אין מפרש כן, שמדבריו שמע שולל מחשבה הנ"ל [ס"ק ז] לא היה מכרך, ומשמע שבימי לא היו מברכין אלא הכל הושמעין כפ"ש, והוא היה חושש לכך, וממנו שתרברב מנהגיו. והתוספתא [הנהג' אחרי כפשיטתו כמו שכתוב שם [בתוספתא] כל אלו היה כו', משמע שיש להווציא ידי חובתו בעל פה, וכמו שכתוב בטור שם, אלא אומר בנחת לפי שיעקר לשמוע ע"פ [ט] והנה ויפחר בו, כמו שכתוב לעיל ריש סימן ז' [ס"ק ב וס"ק א:]; [י] ויחיה כן דברות כו', כמו שכתוב בתוספתא וברכות פ"א הלכה יא, וא"ר ר' יהודה לא היה אומר אלא קדושה. והר"ן כתב

שלחן ערוך השלם >מהדורת פריעדמאן< עמוד מס 27 ב או"ח ב (נח - קמט) קארו, יוסף בן אפרים הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

עין משפט
גר מצודה

ליקוטי רש"י

ומחייב חטאת אלא אשם ומפרש
רשב"ם ספק לטומאה ולקרנן שראה
בין השמשות צמולאי שבה וביה"ש
דמולאי יום שני דשמה בין השמשות
שניהם כולו מן היום או כולו מן
הלילה ומפסיק יום אחד ביניהם ואין
הכלל טומאה או שמה חלוי מן היום
ותצוי מן הלילה והוא רלוץ וטומא
טומאת שבעה ומחייב קרבן וקשה
לפירשו חדא דשני ימים בין השמשות
משמע רלוץ ועוד לפני זה לא
משכחת טומאת ז' בלא קרבן ולישנא
משמע ספק טומאה לחוד ולקרנן
לחוד וקד קשה לר"י דאם מיירי
בטמאה כל בין השמשות כמו העושה
בטמאה שני בין השמשות דמפרש
רשב"ם א"כ צריכה אחת חייב קרבן
דהא ביה"ש הוא לכל הפחות חזי מיל
דהוה אלף אמה דשיעור מיל הוא
אלפים אמה כדפי' רש"י בפרק שני
לשעירים (יומא דף סו. ושם) ואמר
בפרק ד' מיתות ^(ט) (פנהרין דף קא. :)
ראה אחת מרובה בג' שהיא כנגדיון
שזילה שם שמי טבולות ושמי סיפונים
הרי זה צד גמור ובתוספתא דרשב"ש

שמה שמהן הראיות היו מקצתן ביום ו
הלילה או הראשונה כולה מן היום והיא
חטאת העוף הבאה על הספק ואין נא
ביום ומקצתה בלילה והיינו חומר ב' ימי
הכסוף אפי' מחמין: ברוך ונצי. שני ה

מפני מה אמרו "אמר
הכל ואפילו מבעור
ברמץ שיש בה גחלת
גזירה שמא יחתה
ספק מן היום ומן הלילה
ספק כולו מן הלילה
שני ימים ואיזהו בין
החמה כ"ז שפני מורה
ולא הכסף העליון
העליון והשוה לתחת
יהודה ר' נחמיה אומר
משתשקע החמה חצי
בין השמשות כהרף עין
(ב) ואי אפשר לעמוד עליה
לחומר שני ימים לא
הנא בריה דרב יהושע
ראה שני ימים בין
ולקרבן ראה יום אחד
למזמאה הא גופה קשה
משתשקע החמה כ"ז
הא הכסף התחתון ו
הוא והדר תנא הכסף
העליון בין השמשות
יהודה אמר שמואל כ
משתשקע החמה כל
והכסף התחתון ולא
השמשות הכסף העליון
לילה ורב יוסף אמר
הכי קתני משתשקע
מאדיריין יום הכסף
העליון ביה"ש הכסף
לילה ואודו למעמיהו
בכמה אמר רבה אמר
שלשה חלקי מיל מא
תלתא פלגי מילא מא
תלתא תילתי מילא ני
ריבעי מילא ורב יוסף
שמואל שני חלקי מ
אילימא תרי פלגי מ
תרי רבעי מילא ל

מקצתה בלילה יש כאן שלשה ^א
 שניה מקצתה ביום ומקצתה בלילה
 אכלת דשמה לאו בר קרנן הוא
 אם וטמא ז' או שמא כולה או מ
 דברים בכל אחד אחד בחזרה אחת:

וְיִשְׁמְעִין. דהא מצוד יום הוא: גזירה שמה יחתה גנזא'ים. אפר המעורב גנזא'ים: יום הוא דהא אסרינן משתכסה: ברמיז. אפר המעורב גנזא'ים: וְיִשְׁמְעִין. דהא מצוד יום הוא: גזירה שמה יחתה גנזא'ים.

מִשְׁחָסְכָּה שָׂאָה^ט לְבַשׁ הַקִּדְרָה שֶׁלָּהּ
בִּשְׁלֵה כֹל זָרָה וּגְדוּרָה אֶף בִּצְמִיחָה כֹּל
זָרָה עַד שִׁיגְדוּרָה אִלּוּ שִׁיקוּסוֹ וְהִיא
מִסְקִינָה בִּפְרָק כִּירָה (דף ז.) לְחָמֵר
רַב^י קָטְמָה הִשְׁתַּבְּרָה מִשְׁחָסְכָּה עֲלֶיהָ
חֲמִין שְׂחֻמּוֹ מִצְעוּד יוֹם כֹּל לִרְקַן
וְחִצְבִּיל שֶׁצִּיֵּשׁ כֹּל זָרָה וְכֵן אָמַר רַב
יִוֹמָנִי^ב : מִן הַיּוֹם וְכֵן הִלְכָהּ. כְּלוֹמַר
סָפֵק (ג) יֵשׁ צוֹ מִשְׁמִיטָה : סָפֵק בְּרוּי מִן
הַיּוֹם סָפֵק בְּרוּי מִן הִלְכָהּ. הַיּוֹם
שֶׁפִּיקוּת לְפִיכָר מִתְּחִלָּה עָלָיו חֲמִיר
שֶׁיֵּהֱיוּם וְלִקְנֹן מִפְּרִי לְמַאי הִילְכָתָהּ
שִׁיךְ לומר שֶׁמֶל יֵשׁ צוֹ מִשְׁמִיטָה :

מאדריבין. שנראה אלדמומים חמה
צבעים: הכסף. השמיר.¹² התחנות.
תחנות¹³ של ריפת הרקיע הסמוכה
לארץ: עזיון. גובהה של כפה אינה
ממזרה להכסף ולקמן פריך מאי
קאמר דקשא סופא ארישא: הצי
מיא. והו שיעור אורח בין השמשות
ולאחר חצי מיל אינה: לילה: בהרף
עין. כשעור תרילת עין ברשיון

(א) ברכות ב: (ב) [ג] [ד] [ה] [ו] [ז] [ח] [ט] [י] [יא] [יב] [יג] [יד] [טו] [טז] [יז] [יח] [יט] [כ] [כא] [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל] [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [ца] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [י] [יא] [יב] [יג] [יד] [יז] [יח] [יט] [כ] [כא] [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל] [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [י] [יא] [יב] [יג] [יד] [יז] [יח] [יט] [כ] [כא] [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל] [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט]

(א) גבי' וזה יונא (ו)
אפשר לעמוד עליו
תא"מ ונ"ב בחוספו
משמע דלא גרסי' וא"
לעמוד עליו. גם באשר
ל"ג ליה. אבל באלפס גר
ליה: (ג) רש"י ד"ה
היום וכו' ספק אי יש

גמ' א"א תלת
רבעי. עין פירש'
ברכות דף ז ע"ב ד"
והלל מהניס. ובגדה דף
ע"א ברש"י ד"ה ציה"

לא כמו שאמרה ספ
חשיכה ספק אינ
חשיכה טומנין א
החמין אבל ודאי חשיכ
אין טומנין כלל ואפי
בדבר שאינו מוסי
ופירוש דילה בתוספת
(פרק רביעי) אין טומני
את החמין בתחיל
ובסוף פרק במה טומני
הוא (א) חמין רבני אומני

שאמר אין טומנים
 ישנו מוסרין בן הולמ
 שהיתה הטמנה והולמ
 בשבת אסורה מכל
 בדעת רביא מזה על
 המשנה שאמרה אב
 טומנים בן יבשן אי
 אלא מבעדו יום ע
 שבת ואפלי כה ה
 אמר אין טומנים בן
 בנפת ולא כוכל כלול
 ובפ' כירה אמר (דף ע
 רב) רב חסדא ממעש
 שעשו אנשי כטרי
 ואמר ליה רבנן כטרי
 הטמנה בדבר המוסי
 ואפלי מבעדו יום ה
 לנו מדברו זה העני
 וחולו וכל דבר ש
 ואפלי הבל לא נש
 ההטמנה בן ואפלי
 מבעדו יום ואל א
 אל יאכסו וכל ד
 (שמוסין) שאינו טומ
 חבל ב' אלאריא אונג

ברמץ ויבא לחתו
בגחלים: ת"ר בין
השמשות [ספק] מן היום
ומן הלילה ספק כולו מן
היום ספק כולו מן
הלילה מטילין אותו

וטמא בשני ראיות או שני ימים רלופין הן וטמא נמי בצורת ימים
ספק ב' ימים שאין רלופים הן וטמא נטומאחא שבעה אלא כעל
קרי בעלמא דלאו שתי ראיות ביום אחד איכא ולא שני ימים
רלופין איכא ספק שהן ג' ימים רלופין דרז גמור הוא אף לקרבן
יכל שמה צין השמטות הראשון כולו מן היום וזה"ש השני כולו מן
הלילה ומנא הוין אחד הפסק בימיא וטמא או שיהא מן היום
אחד וזהו שני ימים רלופין וכן אם שיהא מן הלילה הוא נמי שני
ימים רלופין או שמה אם הראשון מן הלילה והשני מן היום הוה ליה
גמי שתי ראיות ביום אחד וטמא שבעה בכל אלו ואין כאן קרבן או
פוסין וכן אם הראשונה מקתה ביום ומקתה בלילה והשניה כולה מן
היום ליה ג' ימים רלופין וטעון קרבן הלכך ספק אף לקרבן ומציא
ממלכת חולין נבלה: ראה אחת ביה"ש ספק פטומאחא. שמה מקתה
היום או מן הלילה ואין כאן אלא אחת: פני מורח מארדיים. עדיין לא
היה פטומאחא. דרבה סבר שיפור ביה"ש נפיש ורבי יוסף סבר וטמא:
פלגא

[illegible]

כי

ההדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה

תלמוד בבלי <עוז והדר> - ג שבת תלמוד בבלי עמוד מס : 80 הודפס ע"י אוצר החכמה

